

Eduskunnan vastaus hallituksen esitykseen laiksi ilmailulain muuttamisesta

Eduskunnalle on annettu hallituksen esitys n:o 164/1997 vp laiksi ilmailulain muuttamisesta. Eduskunta, jolle liikennevaliokunta

on antanut asiasta mietintönsä n:o 8/1997 vp, on hyväksynyt seuraavan lain:

Laki

ilmailulain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 3 päivänä maaliskuuta 1995 annetun ilmailulain (281/1995) 51 § ja
lisätään lakiin uusi 6 a luku seuraavasti:

51 §

Tarkempien määräysten antaminen

Ilmailulaitos antaa tarkemmat lentopaikan rakentamista ja pitämistä sekä toimintaa lentopaikalla koskevat tekniset ja toiminnalliset määräykset.

6 a luku

Lentoasemien maahuolinta

51 a §

Maahuolintaan liittyvät määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan:

1) *maahuolintapalveluilla* niitä lentoasemalla sen käyttäjille toimitettavia palveluja, jotka luetellaan pääsystä maahuolinnan markkinoille yhteisön lentoasemilla annetun neuvoston direktiivin (96/67/EY), jäljempänä *maahuolintadirektiivi*, liitteessä ja

2) *omahuolinnalla* tilannetta, jossa lento-
teitse matkustajia, rahtia tai postia kuljettava huolehtii yhden tai useamman maahuolintapalvelun suorittamisesta itselleen tekemättä tästä sopimusta kolmannen osapuolen kanssa.

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuina kolmansina osapuolina toisiinsa nähden ei pidetä sellaisia kuljettajia, joista toisella on hallussaan toisen osake-enemmistö tai joiden molempien osake-enemmistö on saman tahon hallussa.

51 b §

Maahuolintapalvelujen tarjoaminen

Lentoaseman pitäjä ei saa ilman tässä pykälässä säädettyä perustetta rajoittaa maahuolintapalvelujen tarjontaa tai omahuolintaa siltä osin kuin palvelujen tarjontaan lento-

asemalla on sovellettava maahuolintadirektiiviä. Lentoaseman pitäjä on velvollinen huolehtimaan siitä, että lentoaseman rakennelmien ja laitteiden käytössä maahuolintaan ja omahuolintaan sekä käytön järjestämisessä noudatetaan, mitä mainitun direktiivin 16 artiklassa säädetään.

Asianomainen ministeriö voi hakemuksesta antaa lentoaseman pitäjälle luvan rajoittaa maahuolintapalvelujen tarjontaa tai omahuolintaa maahuolintadirektiivin 6, 7, 9 tai 15 artiklan mukaisesti taikka asettaa maahuolintapalvelujen tarjoajille 15 artiklan mukaisia velvoitteita. Direktiivin 9 artiklan mukainen rajoitus on kuitenkin voimassa vain siltä osin kuin komissio sen hyväksyy mainitun artiklan 5 kohdan mukaisesti. Antaessaan luvan rajoittaa maahuolintapalvelujen tarjontaa tai omahuolintaa direktiivin 6, 7, 9 tai 15 artiklan mukaisesti ministeriön on soveltuvin osin meneteltävä siten kuin mainituissa artikloissa säädetään sekä tarvittaessa järjestettävä maahuolintapalvelujen tarjoajien valinta mainitun direktiivin 11 artiklan mukaisesti. Valintapäätöksistä ja ilman valintaa annetuista luvista rajoituksen alaisen maahuolintapalvelun tarjoamiseen on ilmoitettava siten kuin mainitun direktiivin 11 artiklan 3 kohdassa säädetään.

Asianomainen ministeriö voi vastavuoroisuuden puuttumisen perusteella rajoittaa Euroopan talousalueeseen kuulumattomasta valtiosta olevan maahuolintapalvelujen tarjoajan tai omahuolinnan harjoittajan maahuolintadirektiivin mukaisia oikeuksia direktiivin 20 artiklan mukaisesti.

51 c §

Lentoaseman keskitettyjen infrastruktuurien käyttäminen

Ilmailulaitos voi määrätä, että maahuolintapalvelujen tarjoajien ja omahuolintaan oikeutettujen on käytettävä maahuolinnan järjestämiseen lentoaseman keskitettyjä infrastruktuureja. Tällöin sovelletaan, mitä maahuolintadirektiivin 8 artiklassa säädetään.

51 d §

Viranomaisen antama hyväksyntä

Asetuksella voidaan säätää, että maahuolintapalvelujen tarjoaminen tai omahuolinnan harjoittaminen edellyttää viranomaisen antamaa hyväksyntää. Hyväksynnän antamisen perusteista ja hyväksyntämenettelystä on tällöin voimassa, mitä maahuolintadirektiivin 14 artiklassa säädetään.

51 e §

Maahuolinnan kirjanpidon eriyttäminen ja tarkastaminen

Maahuolintapalveluja tarjoavan on kirjanpidossaan pidettävä maahuolintapalveluihin liittyvä toimintansa erillään muista toiminoistaan (*kirjanpidon eriyttäminen*) sekä annettava asianomaisen ministeriön määräämän tarkastajan käyttöön kirjanpitoa ja tiedot, joiden perusteella kirjanpidon eriyttämistä voidaan valvoa. Tarkastajan tulee myös valvoa, ettei lentoaseman pitäjän viranomais-toimintoihin osoitettuja varoja ja viranomaistoiminnoista perittäviä maksuja käytetä maahuolintapalvelujen tuottamiseen tai niistä perittävien maksujen tukemiseen.

Tarkastaja antaa kertomuksensa kirjanpidon eriyttämisen toteutumisesta asianomaiselle ministeriölle. Kertomus on pidettävä salassa siltä osin kuin se sisältää liike- tai ammattisalaisuutta koskevia tietoja, jollei se, jota tieto koskee, ole antanut suostumustaan tiedon julkistamiseen. Salassapitovelvollisuuden estämättä kertomus saadaan kuitenkin luovuttaa komissiolle.

Joka tarkastusta suorittaessaan on saanut tietoja liike- tai ammattisalaisuudesta, ei saa niitä ilmaista eikä käyttää oikeudettomasti, jollei se, jonka hyväksi salassapitovelvollisuus on säädetty, anna siihen suostumustaan. Rangaistus salassapitovelvollisuuden rikkomisesta tuomitaan rikoslain 38 luvun 1 tai 2 §:n mukaan, jollei teko ole rangaistava rikoslain 40 luvun 5 §:n mukaan.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 1999. Lain 51 e §:ää sovelletaan mui-
hin kuin lentoaseman pitäjään kuitenkin vas-
ta 1 päivästä tammikuuta 1999.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä
lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimen-
piteisiin.

Helsingissä 28 päivänä lokakuuta 1997
